

فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، سال ۲۹، شماره دوم، تابستان ۱۳۹۳، شماره پیاپی ۱۱۳

M. Ezati
M. Agh-Atabai

مریم عزتی، کارشناسی ارشد تکتونیک، دانشکده علوم، دانشگاه گلستان
مریم آق آتابای، استادیار دانشکده علوم، دانشگاه گلستان

E-mail: Geology1200@yahoo.com

شماره مقاله: ۹۶۲
صفحه: ۱۹۷-۲۱۰
پذیرش: ۹۲/۱۲/۵
وصول: ۹۲/۴/۲۹

بررسی نو زمین‌ساختی منطقه کاکلی- راز واقع در خراسان شمالی با استفاده از شاخص‌های مورفومتری

چکیده

منطقه مورد مطالعه در کوه‌داغ مرکزی، شمال بجنورد و شیروان، بین روستاهای کاکلی- راز قرار دارد. هدف از این پژوهش تفکیک مناطق فعال از مناطق با فعالیت کمتر است. در این پژوهش برای ارزیابی میزان فعالیت تکتونیکی شاخص‌های طول- شیب رودخانه (SL)، نسبت عرض کف دره به ارتفاع دره (Vf)، فاکتور عدم تقارن توپوگرافی (T) و انگرال هیپسومتریک (Hi) محاسبه گردید. گسل‌ها و شکستگی‌های منطقه با استفاده از باند VNIR تصویر ASTER استخراج و شاخص‌های مورفومتریک با استفاده از GIS و Global mapper محاسبه شد. بیشترین مقدار شاخص SL مربوط به پهنه‌های شمالی است، افزایش شاخص SL در پهنه‌های شمالی مربوط به گسل‌ها و شکستگی‌هایی است که مسیر آبراهه اصلی را قطع می‌کند، محاسبه شاخص Vf نشان می‌دهد که بیشترین نرخ بالاًمدگی مربوط به پهنه‌های شمالی است. وجود دره‌های V شکل در آن منطقه نیز گویای این مطلب است. محاسبه شاخص T در این پژوهش نشان می‌دهد که رودخانه‌های موازی با روند چین‌ها کج شدگی به سمت جنوب را نشان می‌دهند. بیشترین مقدار شاخص انگرال هیپسومتریک مربوط به حوضه شمالی (شیرین‌رود) است. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که بیشترین مقدار فعالیت تکتونیکی مربوط به قسمت شمالی منطقه مورد مطالعه است، و قسمت شمالی کوه‌داغ مرکزی فعالتر از قسمت جنوبی آن است.

واژه‌های کلیدی: نو زمین‌ساخت، کوه‌داغ مرکزی، شاخص مورفومتریک، فعالیت تکتونیکی، حوضه آبریز

مقدمه

فعالیت‌های نو زمین‌ساختی^۱ با علایم و شواهد مختلف؛ از جمله علایم و شواهد زمین‌شناسی، ژئومورفولوژی، زمین- لرزه‌شناسی، ژئودزی و باستان‌شناسی قابل شناسایی و بررسی هستند. بنابراین، برای مطالعات نو زمین‌ساختی از داده‌ها و روش‌های مختلفی می‌توان استفاده نمود: داده‌های لرزه‌شناسی، داده‌های ژئودزی، داده‌های تاریخی، داده‌های باستان- شناسی، داده‌های ژئومورفولوژی و داده‌های زمین‌شناسی (Vita-Finzi, 1986). در این پژوهش از داده‌های ژئومورفولوژی شامل تغییرشکل‌های غیرعادی در شکل مسیر، نیميخ بستر و مقطع عرضی رودخانه‌ها استفاده شده است.

1- Neotectonic

سیستم‌های رودخانه‌ای به مقدار زیادی تحت تاثیر تکتونیک‌های فعال قرار می‌گیرند، و به گسل خوردگی و تغییر شکل سطحی ناحیه‌ای حساس هستند. در نتیجه، با استفاده از میزان انحراف آنها می‌توان میزان و خصوصیات فعالیت‌های تکتونیکی اخیر را تعیین نمود. مطالعه کانال‌های رودخانه‌ای و نهشته‌های جابه‌جا شده آنها به وسیله گسلش؛ زمان زمین-لرزه، مقدار جابه‌جایی به همراه اطلاعات ویژه را که در ارزیابی خطرهای زلزله آینده مهم است، مشخص می‌نماید (keller & pinter 2002, 172). هدف از این پژوهش تفکیک مناطق فعال از مناطق با فعالیت کمتر و بررسی نوزمین‌ساختی منطقه مورد مطالعه است. همچنین، سوالی که برای ما مطرح است، آیا با استفاده از شاخص‌های مورفومندیک می‌توان مناطق مستعد فعالیت تکتونیکی را مشخص نمود؟

در سال‌های اخیر مطالعات زیادی در ارتباط با کاربرد شاخص‌های مورفومندیک برای ارزیابی نوزمین‌ساخت مناطق مختلف دنیا و ایران صورت گرفته است: آدام^۲ (۱۹۸۰)، سامرفلد^۳ (۱۹۸۵)، ریبولینی و اسپگنلو^۴ (۲۰۰۷)، استینپنسکووا و همکاران^۵ (۲۰۰۸)، الهمدونی و همکاران^۶ (۲۰۰۸)، گوارنیری و پیروتا^۷ (۲۰۰۸)، کریستفر و همکاران^۸ (۲۰۱۰)، ده بزرگی و همکاران^۹ (۲۰۱۰)، رادفر و پور کرمانی (۱۳۸۵)، حقی پور (۱۳۸۴)، وحدتی دانشمند و قاسمی (۱۳۸۵)، خادمی (۱۳۸۷)، خاوری و همکاران (۱۳۸۹).

کمربند چین خورده کپه‌داع بخشی از کمربند کوه‌زایی آلب-هیمالیا در غرب آسیا است، که کوتاه‌شدگی در ایران را از سکوی پایدار و هموار ترکمنستان جدا می‌کند (Hollingsworth et al., 2006, 1161). از نظر ساختاری، سنگ‌های کپه‌داع از سنگ‌های ایران مرکزی متمایز است و به سکوی توران متعلق است (Stocklin 1974; Alavi 1996).

منطقه مورد مطالعه در استان خراسان شمالی و در کپه‌داع مرکزی قرار دارد. کپه‌داع مرکزی از گسل‌های امتدادلغز راستگرد فعل با امتداد شمال غرب-جنوب شرق تشکیل شده است. این گسل‌ها به گسل‌های تراستی ختم می‌شوند، که با بالآمدگی و فرسایش تراست‌های آبرفتی کواترنری پسین شناسایی شده‌اند و حاشیه جنوبی کپه‌داع را ساخته‌اند. گسل‌های امتدادلغز حول یک محور قائم می‌چرخدند، در امتداد این گسل‌ها در حدود ۳۰ کیلومتر طویل شدگی و در جهت شمالی-جنوبی آنها در حدود ۶۰ کیلومتر کوتاه‌شدگی دیده می‌شود. این گسل‌ها که سبب جابه‌جایی ساختارهای زمین‌شناسی تا چندین کیلومتر شده‌اند، عامل رویداد زمین‌لرزه‌های بزرگی در قرن نوزدهم و بیستم بوده‌اند. بنابراین، نشان‌دهنده خطر لرزه‌خیزی در منطقه پر جمعیت شمال شرق ایران است. کپه‌داع مرکزی شاهد زمین‌لرزه‌های مخربی در طول تاریخ بوده و دارای پتانسیل وقوع زلزله در آینده نیز هست. بیشترین تعداد زمین‌لرزه‌های بزرگ کپه‌داع مربوط به قسمت مرکزی آن است (Hollingsworth et al., 2006, 1161).

2- Adams

3- Summerfield

4- Ribolini & Spagnolo

5-Stepancikova et al

6- El Hamdouni et al

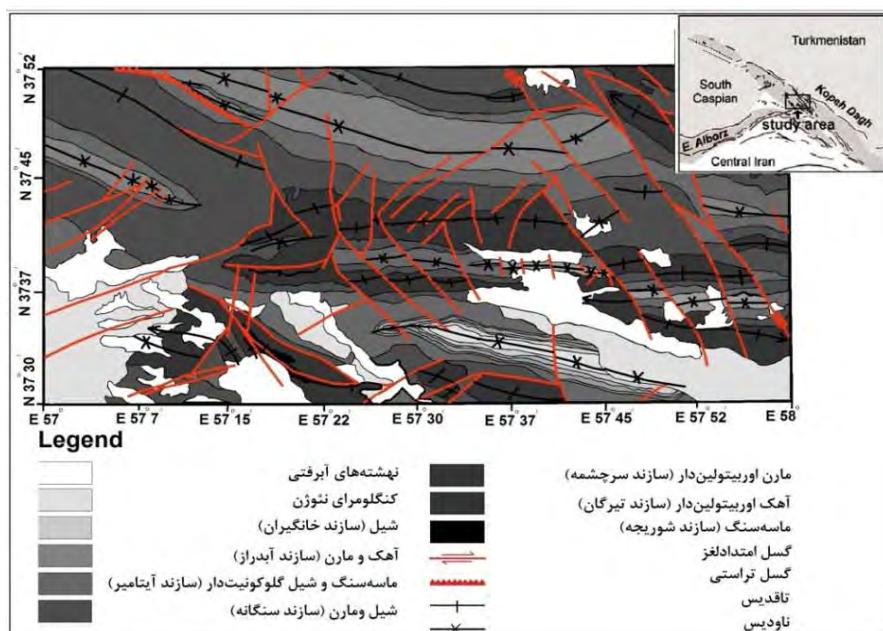
7- Guarnieri & Pirrotta

8- Christopher et al

9- Dehbozorgi et al

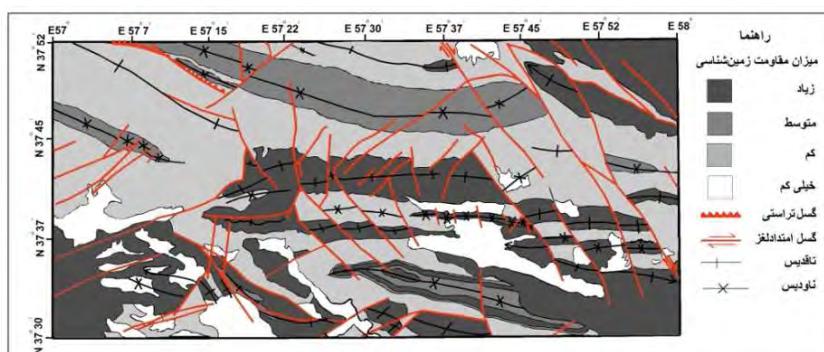
موقعیت جغرافیایی منطقه

منطقه مورد مطالعه در کوه داغ مرکزی، شمال بجنورد و شیروان، بین روستاهای کاکلی - راز همچنین، بین طولهای $57^{\circ} 58'$ و 58° شرقی و عرضهای $37^{\circ} 30'$ و 38° شمالی قرار دارد. از دو حوضه اصلی و چندین زیر حوضه تشکیل شده است که خود از زیر حوضه های رودخانه اترک هستند. بیشترین ارتفاع منطقه 1953 متر و مربوط به قسمت شمالی منطقه مورد مطالعه و حوضه شیرین رود است. این ناحیه از گسل های تراستی تقریباً شرقی - غربی و گسل های امتداد لغز شمال - غرب - جنوب شرق و شمال شرق - جنوب غرب مزدوج تشکیل شده است. کوه داغ مرکزی از لحاظ تکتونیکی فعال است و وجود زمین لرزه های مختلف تاریخی خود گویای این مطلب است. منطقه کاکلی - راز، از ماسه سنگ و شیل گلوكوئیت دار آتمامیر، شیل و مارن سنگانه، آهک اوریتولین دار تیرگان، مارن اوریتولین دار سرچشم و آبرفت های کواترنری تشکیل شده است (شکل ۱).

شکل ۱) نقشه زمین شناسی منطقه مورد مطالعه (برگرفته از بلورچی و مهرپرتو، ۱۳۶۵ با کمی تغییرات)

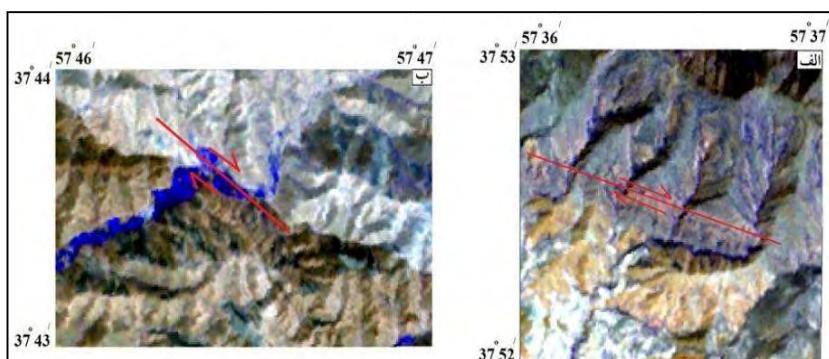
در این پژوهش سازندهای مقاومت آنها در برابر فرسایش تقسیم بندی شده اند؛ آهک ها به سنگ های با مقاومت زیاد، ماسه سنگ به سنگ های با مقاومت متوسط، شیل و مارن به سنگ های با مقاومت کم و آبرفت های کواترنری به سنگ های با مقاومت خیلی کم تقسیم بندی شده اند، در این منطقه سازندهای مقاوم تر تاقدیس ها و سازندهای با مقاومت کمتر ناودیس ها و زمین های پست را تشکیل می دهند (شکل ۲).

شکل ۲) نقشه مربوط به میزان مقاومت زمین‌شناسی منطقه مورد مطالعه

داده‌ها و روش پژوهش

در این پژوهش ابتدا گسل‌ها و شکستگی‌های منطقه با استفاده از باند VNIR^{۱۰} تصویر ASTER^{۱۱} و نقشه‌های زمین‌شناسی موجود استخراج شد. برای شناسایی گسل‌ها از قطع شدگی ناگهانی و جابه‌جایی واحدها، ساختارها، تغییر مسیر آبراهه‌ها (شکل ۳) وجود پرتوگاه‌ها استفاده گردید.

شکل ۳) تصویر رنگی از باندهای VNIR سنجنده ASTER از انحراف آبراهه‌های منطقه

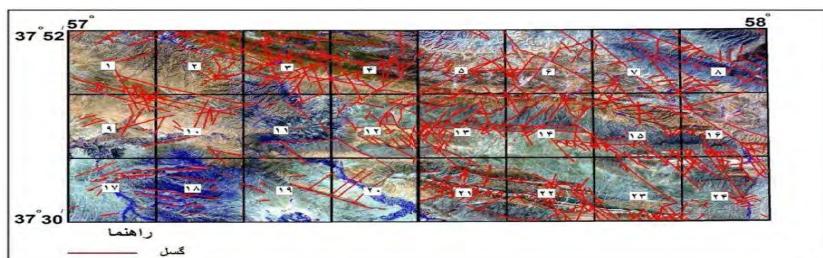
برای بررسی گسل‌های استخراج شده توسط تصویر ASTER از عملیات صحرایی استفاده شد (شکل ۴). روند غالب گسل‌های منطقه شمال‌غرب - جنوب‌شرق با سازوکار امتدادلغز است. جابه‌جایی رودخانه‌ها و ساختارهای منطقه نیز گویای این مطلب است. سپس نقشه گسل‌های استخراج شده با استفاده از تصویر ASTER ترسیم گردید و برای مطالعات دقیق‌تر منطقه مورد مطالعه، به ۲۴ پهنه تقسیم‌بندی شد (شکل ۵).

۱۰- Visible and Near-Infrared Radiometric

۱۱- Advanced Spaceborne Thermal Emission and Reflection Radiometer

شکل ۴) تاقدیس شمال عبدالآباد با روند شرقی- غربی، (نگاه به سمت غرب)

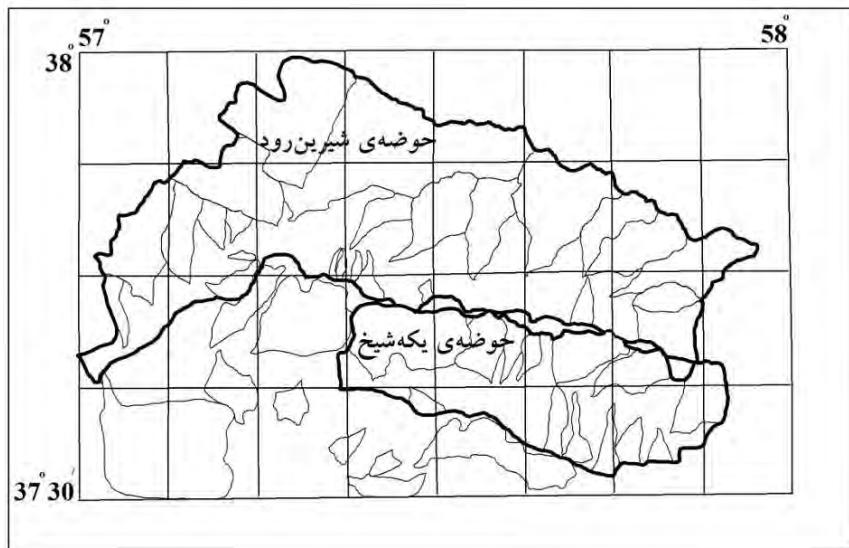

شکل ۵) تصویر رنگی از باندهای VNIR سنجنده ASTER و گسل‌های استخراج شده مربوط به منطقه مورد مطالعه و هر پهنه

سازو کار زرفی برخی از بزرگترین داده های لرزه ای نیز نشان دهنده گسل هایی با روند NW- SE است. از آن جمله می توان به زمین لرزه (۱۹۹۷) بجنورد اشاره نمود. یکی دیگر از روندهای غالب منطقه روند SW- NE است که به صورت مزدوچ با گسل های قبل تشکیل شده و دارای سازو کار امتداد لغز است. گسل های دیگری که دارای فراوانی کمی است، ولی یکی از ساختارهای غالب منطقه را تشکیل می دهد، گسل های تراستی با روند تقریبا W-E است. با اینکه تعداد این گسل ها کم است، اما اثرهای قابل توجهی بر روی ساختارهای منطقه گذاشته است. وقوع زمین لرزه های متعدد دستگاهی سال های اخیر در منطقه مورد مطالعه نشان دهنده، فعالیت تکتونیکی منطقه مورد مطالعه است.

یافته های پژوهش

در این پژوهش با استفاده از نقشه توپو گرافی ۱/۲۵۰۰۰ آبراهه ها و مرز حوضه های مورد مطالعه مشخص شد. منطقه مورد مطالعه از دو حوضه اصلی شیرین رود، یکه شیخ و تعدادی زیر حوضه های کوچکتر تشکیل شده است (شکل ۶). برای ارزیابی میزان فعالیت تکتونیکی شاخص های طول- شیب رودخانه (SL)، نسبت عرض کف دره به ارتفاع دره (Vf)، فاکتور عدم تقارن توپو گرافی (T) و انگرال هیسومنتیک (Hi) محاسبه گردید. برای محاسبه این شاخص ها از نرم افزارهای GIS، Global mapper و همچنین، از نرم افزار Georient 32v9 برای ترسیم نمودار شاخص T استفاده گردید.

شکل ۶) حوضه‌های اصلی و زیر‌حوضه‌های منطقه مورد مطالعه

شاخص طول-شیب رودخانه (SL):^{۱۲}

$$SL = (\Delta H / \Delta L) L \quad (1)$$

$\Delta H / \Delta L$ شیب محلی رودخانه بین دو خط کانتوری خاص است (ΔH تغییرات ارتفاع بین دو نقطه اندازه‌گیری شده و ΔL تغییرات طول بین دو نقطه اندازه‌گیری شده) و L طول کل کanal رودخانه از نقطه‌ای که در آن شاخص محاسبه می‌شود به سمت بالارود تا مرتفع‌ترین نقطه کanal است (keller and pinter, 1996, 129). شاخص طول-شیب رودخانه با قدرت رود ارتباط دارد و به تغییرات شیب رودخانه حساس است (Hack, 1973).

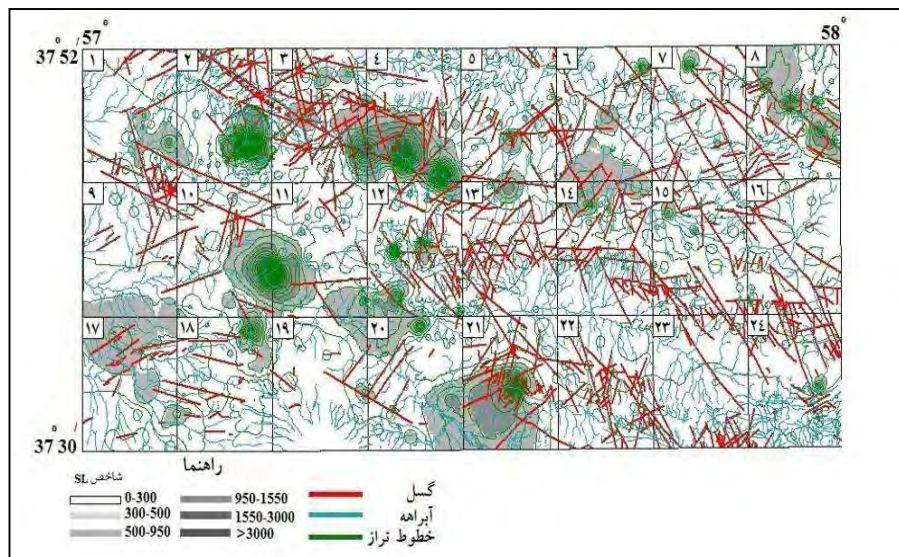
بر اساس روش (El Hamdouni et al., 2008) شاخص SL به سه دسته رده بندی شده است:

$$\text{رده ۱} (SL \geq 500), \text{رده ۲} (500 < SL \leq 300), \text{رده ۳} (300 < SL \leq 200).$$

در کل پهنه‌های شمالی منطقه مقدار نسبتاً زیاد شاخص SL را نشان می‌دهند که افزایش این شاخص در پهنه‌های شمالی منطقه به دلیل تراکم گسل‌ها و قطع شدگی مسیر رودخانه اصلی توسط این گسل‌هاست. اصلی‌ترین دلیل افزایش شاخص SL در قسمت شمالی منطقه وجود چین‌ها و سازندهای مقاوم آن است (شکل ۲). افزایش شاخص SL در پهنه‌های شمالی منطقه فقط به دلیل فعالیت تکتونیکی و گسل‌های موجود در مسیر رودخانه اصلی و سازند ماسه‌سنگ و شیلی آیتمیر است. همچنین، دلیل افزایش شاخص SL در پهنه‌های ۲ و ۳ تراکم گسل‌های امتداد لغز مزدوج در آن نهاست، که سبب افزایش این شاخص در منطقه شده‌اند.

همان‌گونه که در شکل ۷ مشاهده می‌گردد، در پهنه شماره ۲۱ نیز شاهد افزایش شاخص SL و همچنین، بیشترین تراکم گسل‌های مزدوج هستیم. از دلایل افزایش شاخص SL در این پهنه هم اثرهای تکتونیکی، گسل‌های امتداد لغز موجود در منطقه و هم سنگ‌شناسی است؛ چرا که گسل‌های امتداد لغز در این پهنه باعث جایه‌جایی سازندهای مقاوم‌تر و

چین های منطقه و قرارگیری سازندهای مقاوم در کنار سازندهای با مقاومت کمتر شده اند (شکل ۸). همچنین، از مقایسه نتایج مربوط به نقشه شاخص SL و نقشه تراکم گسل ها چین نتیجه گیری می شود که با افزایش تراکم گسل ها در منطقه نیز شاهد افزایش شاخص SL هستیم.

شکل ۷) نقشه تغییرات شاخص طول-شیب رودخانه (SL) در منطقه و پهنه های مورد مطالعه

شکل ۸) نمایی از جایه جایی چین منطقه توسط گسل امتداد لغز

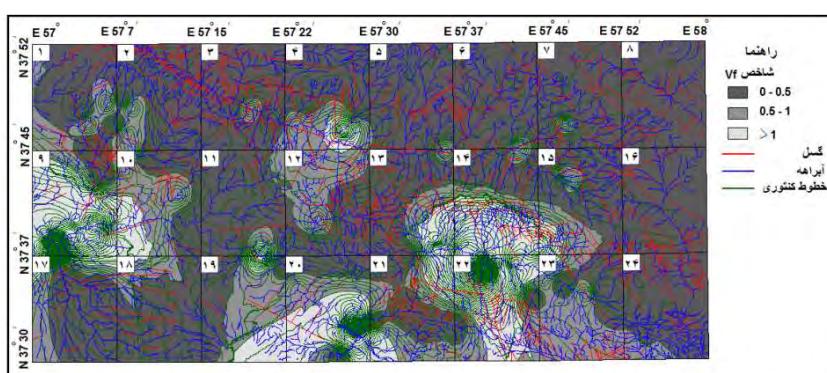
نسبت عرض کف دره به ارتفاع دره Vf^* :

$$(2) \quad Vf = 2 Vfw / [(Eld - Esc) + (Erd - Esc)]$$

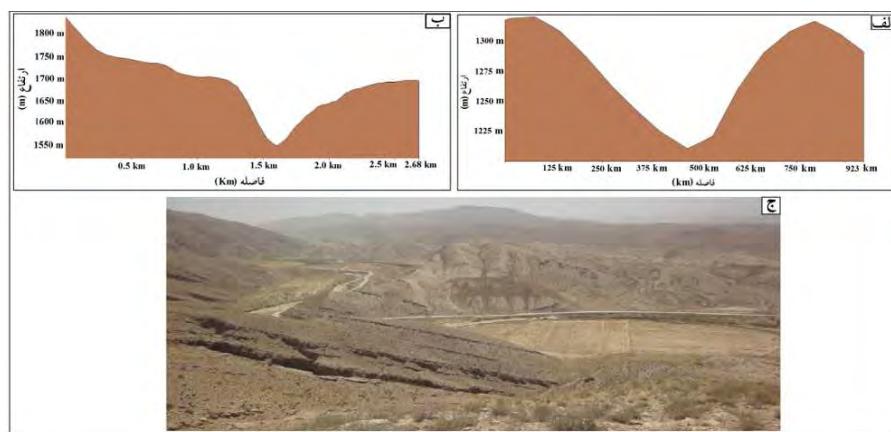
و سعیت کف دره، Erd و Eld به ترتیب ارتفاع قسمت چپ دره و ارتفاع قسمت راست دره و Esc ارتفاع کف دره است (Bull, 1978). با استفاده از این شاخص می‌توان دره پهن را با مقدار نسبتاً زیاد Vf و دره V شکل را با مقدار نسبتاً کم این شاخص تشخیص داد. مقدار کم Vf بیانگر دره عمیق با رودخانه‌ای است که به طور فعال در حال کندن کف دره است و به طور عادی منطقه در حال بالا آمدگی است، اما دره پهن نشان‌دهنده منطقه نسبتاً پایدار تکتونیکی بوده و مقدار زیاد Vf نشان‌دهنده سرعت کم بالا آمدگی در منطقه است (keller and pinter, 1996, 141).

بر اساس روش (El Hamdouni et al., 2008) شاخص Vf به سه دسته رده بندی شده است: رده ۱ ($Vf < 0.5$)، رده ۲ ($0.5 \leq Vf < 1$) و رده ۳ ($Vf > 1$).

محاسبه شاخص نسبت عرض کف دره به ارتفاع دره Vf برای تمامی منطقه نشان می‌دهد که کمترین مقدار Vf مربوط به پهنه‌های شمالی است (شکل ۹) و بنابراین، بیشترین نرخ بالا آمدگی مربوط به پهنه‌های ۱ تا ۸ است (شکل ۱۰ الف و ب). دره‌های آن اغلب V شکل بوده و به دلیل بیشتر بودن نرخ بالا آمدگی نسبت به فرسایش رودخانه‌های آن وقت کافی برای عریض کردن بستر خود را ندارند و بیشتر به حفر و عمیق نمودن بستر رودخانه‌های منطقه می‌پردازند. دره‌های مربوط به پهنه شماره ۲۰ اغلب U شکل است (شکل ۱۰ ج) که آن را می‌توان به تراکم رسوبات آبرفتی و بالا آمدگی کمتر تکتونیکی نسبت داد.

شکل ۹) پراکندگی میزان شاخص نسبت عرض کف دره به ارتفاع دره (Vf) در شبکه زهکشی

شکل ۱۰) نمایی از دره‌های منطقه: (الف) دره V شکل مربوط به پهنه شماره ۲، (ب) دره V شکل مربوط

به پهنه شماره ۶، (ج) دره U شکل مربوط به پهنه شماره ۲۰

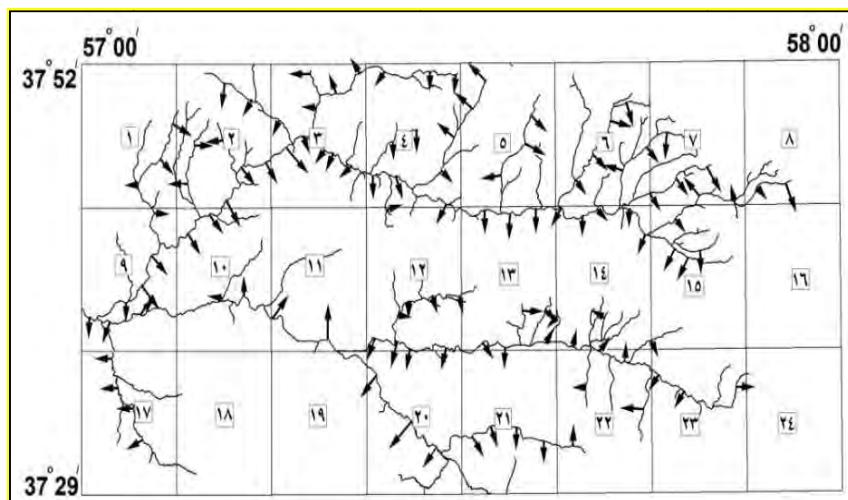
فاکتور عدم تقارن توپوگرافی (T^{۱۴})

(۳)

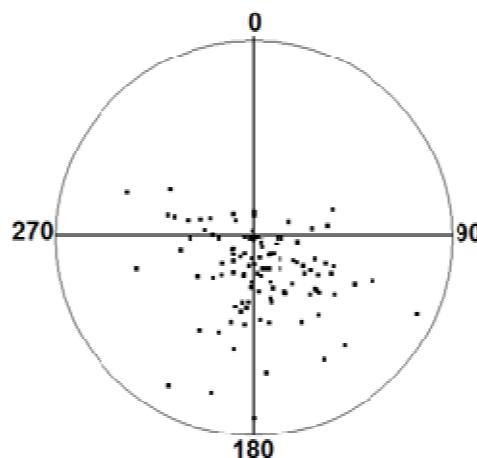
$$T = Da/Dd$$

فاصله خط میانی حوضه زهکشی تا خط میانی کمربند آماندri است و Dd فاصله میان خط میانی حوضه زهکشی تا خط تقسیم حوضه زهکشی است. برای یک حوضه کاملاً متقارن $T = 0$ است و اگر عدم تقارن افزایش پیدا کند T افزایش پیدا می‌کند و به مقدار عددی ۱ نزدیک می‌شود. جهت مهاجرت محلی کanal رودخانه یک نشانه از کج شدگی زمین در آن جهت است، بنابراین T یک بردار جهت‌دار است. مقدار آن از ۰ تا ۱ متغیر است که به ترتیب مینیمم و ماکزیمم عدم تقارن را نشان می‌دهد (Cox, 2001).

در این پژوهش شاخص T برای حوضه‌های اصلی و زیرحوضه‌های کوچکتر نیز محاسبه شد. همچنین، بردار بزرگی و جهت برای هر کدام از اعداد بدست آمده ترسیم شد (شکل ۱۱). سپس اعداد بدست آمده وارد Georient 32v9 شد و نقشه آنها ترسیم گردید (شکل ۱۲). همان‌گونه که در شکل ۱۱ و ۱۲ مشاهده می‌شود، آبراهه‌های اصلی منطقه غالب کج شدگی به سمت جنوب را نشان می‌دهند. دلیل آن را می‌توان اثر گسل‌های تراستی و چین‌های با امتداد تقریباً شرقی- غربی دانست که باعث انحراف آنها شده است. آبراهه‌های فرعی‌تر اغلب به سمت جنوب شرق و جنوب غرب انحراف پیدا کرده‌اند و دلیل کج شدگی آنها گسل‌های امتداد لغز مزدوج است. از مقایسه ساختارهای منطقه با کج شدگی آبراهه‌های آن می‌توان نتیجه‌گیری کرد که، کج شدگی آبراهه‌های اصلی و فرعی منطقه تحت تاثیر شکل و روند ساختارهای آن است و این نشان‌دهنده جوان بودن ساختارهای منطقه است.

شکل ۱۱) بردارهای عدم تقارن توپوگرافی (T)، طول بردارها با میزان کج شدگی متناسب است.

شکل ۱۲) دیاگرام نقاط قطبی مربوط به فاکتور عدم تقارن، مقدار آن در مرکز ۰ و در حاشیه ۱ است.

انتگرال هیپسومتریک (Hi^o)

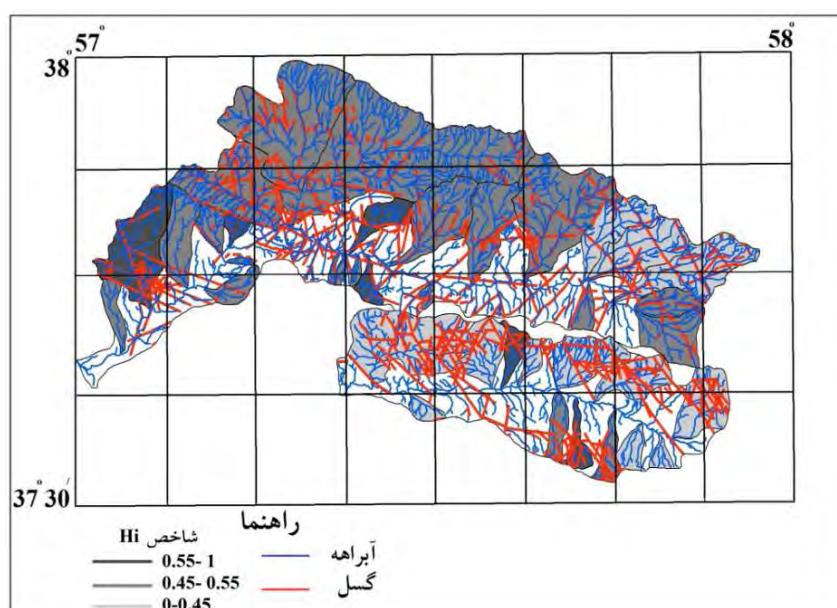
انتگرال هیپسومتریک با استفاده از رابطه زیر محاسبه می‌گردد:

$$\text{کمترین ارتفاع} - \text{بیشترین ارتفاع} / \text{کمترین ارتفاع} - \text{ارتفاع میانگین} \quad (4)$$

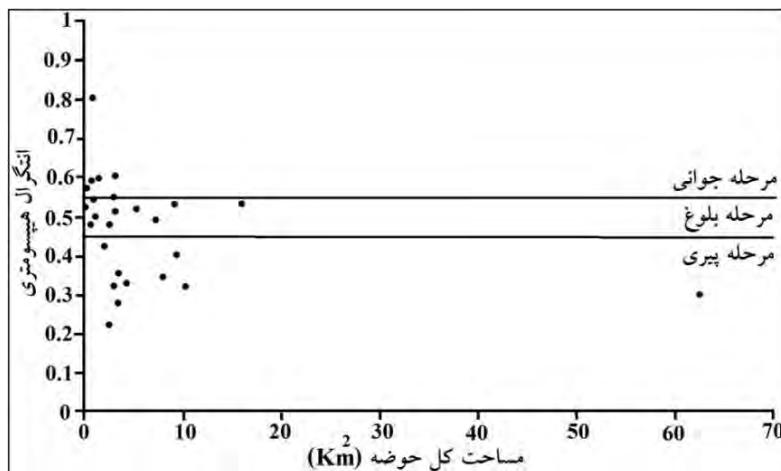
سه مقدار فرمول بالا به آسانی و با استفاده از نقشه‌های توپوگرافی و DEM منطقه به دست می‌آید، کمترین و بیشترین ارتفاع به طور مستقیم از روی نقشه توپوگرافی خوانده می‌شود و میانگین ارتفاع از میانگین گیری ۵۰ نقطه تصادفی در حوضه زهکشی که ارتفاع هر کدام از آنها توسط DEM به دست آمده است، محاسبه می‌گردد. مقادیر بالای انتگرال

هیپسومتریک (بالاتر از ۵,۰) دلالت بر وجود پستی، بلندی و توپوگرافی بالا نسبت به میانگین حوضه‌زهکشی - همچون سطوح بالا آمده و فلاتی که به وسیله رودها بریده شده‌اند - و مقادیر حد واسط تا کم انتگرال هیپسومتریک حاکمی از برش شبکه زهکشی در یک سطح هموارتر است. ارتباط بین انتگرال هیپسومتریک و درجه بریدگی باعث شده تا انتگرال هیپسومتریک به عنوان شاخص و معیاری برای تشخیص چرخه مرحله فرسایش چشم‌انداز استفاده شود (Keller and Pinter, 1996, 123).

محاسبه انتگرال هیپسومتریک برای منطقه مورد مطالعه نشان می‌دهد که بیشترین مقدار این شاخص مربوط به پهنه‌های شمالی منطقه است (شکل ۱۳) که دلیل آن را می‌توان به فعالیت تکتونیکی بیشتر قسمت شمالی و همچنین، سنگ‌شناسی منطقه نسبت داد. در این منطقه بالا آمدگی تکتونیکی بر فرسایش غلبه دارد. در مناطق جنوبی تر شاهد کاهش این شاخص هستیم. با توجه به تاثیر فعالیت تکتونیکی، سنگ‌شناسی و آب و هوای منطقه بر شاخص انتگرال هیپسومتریک، همچنین با توجه به یکسان بودن شرایط آب و هوایی در قسمت شمالی و جنوبی منطقه مورد مطالعه، کاهش آن در قسمت‌های جنوبی‌تر تحت تاثیر فعالیت تکتونیکی کمتر و سنگ‌شناسی منطقه است. همچنین، تفسیر مقدار انتگرال هیپسومتری در شکل ۱۴ نشان می‌دهد که اغلب زیرحوضه‌های منطقه مورد مطالعه در مرحله بلوغ به سر می‌برند.

شکل ۱۳) نقشه انتگرال هیپسومتریک مربوط به منطقه مورد مطالعه

شکل ۱۴) مراحل مختلف فرایش در منطقه مورد مطالعه

نتیجه‌گیری

بررسی شاخص‌های مورفومتریک نشان می‌دهد که قسمت شمالی منطقه مورد مطالعه فعالتر از قسمت جنوبی آن است. از جمله شواهد این افزایش فعالیت تکتونیکی می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- محاسبه شاخص SL در منطقه مورد مطالعه نشان می‌دهد که بیشترین مقدار شاخص SL مربوط به پهنه‌های شمالی منطقه است. در مناطقی که شاهد تراکم گسل‌های امتدادلغز و افزایش رسوبات با مقاومت بیشتر هستیم، شاخص SL نیز افزایش یافته است؛ چرا که گسل‌های امتدادلغز سبب جابه‌جایی واحدها و چین‌های منطقه و قرارگیری سازندهای مقاوم در مقابل سازندهای با مقاومت کمتر شده است.

- محاسبه شاخص Vf نشان می‌دهد که بیشترین نرخ بالاًمدگی مربوط به پهنه‌های شمالی است، وجود دره‌های V شکل در آن منطقه نیز گویای این مطلب است. به جز اثر بالاًمدگی تکتونیکی از دلایل کاهش شاخص Vf در پهنه‌های شمالی وجود سنگ‌های مقاوم در آن ناحیه است. برخلاف مناطق شمالی، وجود دره‌های U شکل در قسمت‌های جنوبی‌تر منطقه را می‌توان تحت تاثیر سنگ‌شناصی آن و تراکم رسوبات آبرفتی در آن مناطق دانست.

- از محاسبه شاخص T در این پژوهش چنین نتیجه‌گیری می‌شود که در منطقه مورد مطالعه رودخانه‌های موازی با روند چین‌ها کچ شدگی به سمت جنوب و شاخه‌های فرعی رودخانه تحت تاثیر گرفتن رودخانه‌های اصلی و فرعی منطقه از سمت جنوب شرق و جنوب غرب را نشان می‌دهند، که این نشان از تاثیر گرفتن رودخانه‌های اصلی و فرعی منطقه از ساختارهای آن است. مقدار کچ شدگی آبراهه‌های اصلی واقع در قسمت شمالی منطقه (حوضه‌ی شیرین‌رود) بیشتر از آبراهه اصلی واقع در قسمت جنوبی (حوضه‌ی یکه‌شیخ) است و این نشان از بالاًمدگی بیشتر قسمت شمالی منطقه تحت تاثیر چین‌ها و گسل‌های تراستی منطقه است.

- بیشترین مقدار شاخص انتگرال هیپسومتریک Hi، مربوط به قسمت‌های شمالی‌تر منطقه است. با توجه به این که این شاخص تحت تاثیر سنگ‌شناصی و فعالیت تکتونیکی قرار می‌گیرد، افزایش آن در شمال منطقه را می‌توان به فعالیت تکتونیکی بیشتر و لیتو‌لوژی مقاوم آن نسبت داد.

نتایج این پژوهش نشان دهنده فعالیت زمین ساختی بیشتر، قسمت شمالی کپه داغ مرکزی نسبت به قسمت جنوبی تر آن است و مستعدترین مناطق برای فعالیت تکتونیکی پهنه های ۱ تا ۸ است. محاسبه شاخص های ریخت زمین ساختی مختلف نشان دهنده فعالیت بیشتر حوضه شیرین رود نسبت به حوضه یکه شیخ است. از دلایل کاهش شاخص های نتو تکتونیکی در پهنه های جنوبی تر علاوه بر سرعت بالا آمدگی کمتر، وجود رسوبات با مقاومت کمتر نیز هست.

منابع

- ۱- بلوچی، محمد حسین و مهرپرتو، محمود. (۱۳۶۵). نقشه ۱:۲۵۰۰۰، سازمان زمین شناسی ایران.
- ۲- حقی پور، نگار. (۱۳۸۵). بررسی ریخت زمین ساختی گسترده کپه داغ - بینالود بر پایه شاخص های گرادیان شبیه رود و هیپسومتری، *فصلنامه علوم زمین*، ش ۶۴، ۸۷-۷۴.
- ۳- خادمی، محسن. (۱۳۸۹). محاسبه و تفسیر برخی شاخص های ریخت زمین ساختی پیرامون گسل ترود، جنوب دامغان، *فصلنامه علوم زمین*، ش ۷۵، ۷۵-۵۶.
- ۴- خاوری، رضوان؛ قرشی، منوچهر؛ آرین، مهران و خسرو تهرانی، خسرو. (۱۳۸۷). نشانه های زمین ریختی زمین ساخت فعال حوضه رودخانه کرج در دامنه جنوبی البرز مرکزی، شمال ایران. *فصلنامه علوم زمین*، ش ۷۵، ص ۶۷-۷۴.
- ۵- رادفر، شهباز و پور کرمانی، محسن. (۱۳۸۴). ریخت زمین ساخت گسل کوه بنان، *فصلنامه علوم زمین*، ش ۵۸، ۱۸۳-۱۶۶.
- ۶- وحدتی دانشمند، بهار ک؛ قاسمی، محمد رضا؛ قرشی، منوچهر و حقی پور، نگار. (۱۳۸۵). نو زمین ساخت سپید رود و دشت گیلان، *فصلنامه علوم زمین*، ش ۶۵، ۲۵-۱۲.

- 7- Adams, j. (1980). Contemporary uplift and erosion of the southern Alps, NewZealand: Geological Society Of America Bulletin, Part 2, v.91, p.114.
- 8- Alavi, M. (1996). Tectonostratigraphic synthesis and structural style of the Alborz mountain system in northern Iran. *J. Geodyn.*, 21(1), 1–33.
- 9- Bull, W. B. (1978). Geomorphic Tectonic classes of the south front of the San Gabriel Mountains, California. U.S. Geological Survey Contract Report, 14-08-001-G-394 Office of Earthquakes, Volcanoes, and Engineering, Menlo Park, California.
- 10- Christopher, O. Idowu, A.O. Olugbenga, A.S. (2010). Hydrological Analysis of Onitsha North East Drainage Basin Using Geoinformation Techniques". *World Applied Sciences Journal* 11 (10): 1297-1302.
- 11- Cox, R.T. Van Arsdale, R. B. and Harris, J. B. (2001). Identification of possible Quaternary deformation in the northern Mississippi embayment using quantitative geomorphic analysis of drainage-basin asymmetry. *GSA Bulletin*, 113615-624.
- 12- Dehbozorgi, M. Pourkermani, M. Arian, M. Matkan, A. A. Motamedi, H. Hosseiniasl, A. (2010). Quantitative analysis of relative tectonic activity in the Sarvestan area, central Zagros, Iran. *Geomorphology* 121, 329-341.
- 13- EL Hamdouni, R. Irigaray, C. Fernandez, T. Chacon, J. and Keller, E. A. (2008). Assessment of relative active tectonics, southwest border of Sierra Nevada (southern spain). *Geomorphology* 969, 150-173.
- 14- Guarnieri, P. Pirrotta, C. (2008) The response of drainage basins to the late Quaternary tectonics in the Sicilian side of the Messin Strait (NE Sicily). *Geomorphology* 95, 260–273.
- 15- Hack, J. T. (1973). Stream-profile analysis and stream-gradient index". *Geological Survey Jurnal of Research* 1(4), 421-429.

- 16- Hollingsworth, J. Jackson, J. Walker, R. Gheitanchi, M. R. Bolorchi, M. (2006). Strike- slip faulting, rotation, and along-strike elongation in the kopeh dagh mountains, NE Iran. *Geophysical Journal International*, v. 166p, 1161-1177.
- 17- Keller, E. A. and Pinter, N. (1996). *Active tectonic, Earthquakes, Uplift and Landscape*". Prentice Hall P. 362.
- 18- Ribolini, A. Spagnolo, M. (2008). Drainage network geometry versus tectonics in the Argentera Massif (French-Italian Alps)". *Geomorphology* 93, 253–266.
- 19- Stepancikova, P. Stemberk, J. Vilimek, V. Kostak, B. (2008). Neotectonic development of drainage networks in the East Sudeten Mountains and monitoring of recent fault displacements (Czech Republic). *Geomorphology* 102, 68–80.
- 20- Stocklin, J. (1974). Possible ancient continental margins in Iran, in *Geology of Continental Margins*. eds Burke, C. & Drake, C., Springer- Verlag, New York pp. 873–877.
- 21- Vita Finzi, C. (1986). *Recent Earth movements, An introduction to neotectonics*, Acad". Press, London,: 225p.